

Sarkis Hatspanian: 2015'E 1 YIL KALA: "KESAB" HEPİNİZİN VİCDAN AYNASIDIR!

Posted on 24/03/2014

BİNYILLARDIR KENDİ TOPRAKLARINDA SADECE ALIN TERİ VE İNSAN EMEĞİYLE YAŞAYAN ERMENİLERE YAPILAN BARBARCA SALDIRIYA KARŞI HAYKIRMAK YERİNE SUSMAYI SÜRDÜREN TÜM İNSAN MÜSVEDELERİNİ KINIYORUZ!

KESAB İÇİN SUSANLARDAN, «SAMANDAĞ, İSKENDERUN, MERSİN, ADIYAMAN, DERSİM, HOPA, DİYARBAKIR, İSTANBUL, BAKIRKÖY, ŞİŞLİ, KURTULUŞ, KADIKÖY VEYA ADALAR'DA YAŞAYAN ERMENİLER ARASINDA NE FARK VAR ?» SORUMUZA DA CEVAP VERMELERİNİ BEKLİYORUZ!

Değerli dostlar,

Suriye Arap Cumhuriyeti sınırları içerisinde bulunan Ermeni KESAB kasabası, iki gün önce "T.C." tarafından yapılan roket saldırısı ardından iki gün süren kanlı savaşta gösterilen insanüstü direnişten sonra bugün sabaha karşı düşman güçlerinin eline geçti. Suriye ordusunun uzun saatler süren silahlı savunması sayesinde Kesab ve çevresindeki köylerde yaşayan binlerce Ermeni, Suriye devlet güçlerinin kontrolü altında bulunan Latakiye şehrine sığınmak durumunda kaldılar.

Ermeni halkı bu cümlelerde ifade edilen trajedinin tıpatıp aynısını 1915 soykırımı döneminde de yaşamış, Türk saldırganlarınca yapılan insanlık dışı kuşatmaya sığındığı Musadağ'da 40 gün süren kahramanca bir direnişle karşılık vermiş ve yiğitçe yaşanan bu direnişin öyküsü Avusturyalı yazar Franz Werfel'in "Musa Dağ'da 40 gün" adlı romanına konu edilmişti.

Günümüzün Samandağ şehrine bağlı 7 Ermeni köyü (Bitias, Yoğunluk, Hacı Habibli, Khıdır Bek, Yezzur, Vakıf, Kebusiye) sakinlerinin bundan 99 yıl önce yaşadıkları acıyı yaşamak durumunda bırakılan Kesablı soydaşlarımızın, insan teri ve emeğiyle yarattığı tüm değerler, şimdi orayı kan ve ateşe boğan insanlık düşmanlarının elinde bulunuyor.

Bir yüzyılda, aynı alanda iki kez mağduriyet yaşayan mazlum halkımızın kendi topraklarından edilmelerine, onların emeğiyle yaratılan Kesab cennetinin işgal edilmesine, hem de 2015'e 1 yıl kala, "T.C."-nin 1915'te yaptığının tıpkısının aynısı soykırımcı politikasını uygulamaya koymasına karşı halkımızla dayanışma göstermesini beklediğimiz kesimlerde hiç anlaşılmaz ve gayr-i insani bir suskunluk sürüp, ses çıkarılmaması onurumuza dokunuyor.

Başta Arap Alevi dostlarımız olmak üzere çok beklediğimiz halde diğer halk ve inançlardan insanların da bu barbarca saldırıyı mahkûm eden bir açıklamada bulunmayışına fazlasıyla şaşırduğım gibi, «doğup-büyüdüğüm topraklarda 1970'li yılların devrimci mücadelelerinden yakinen tanıdığım, Arap Nusayri, Türk, Kürt, Türkmen, Çerkes, Zaza, Asuri-Süryani o kadar ilerici, devrimci, demokrat, sosyalist, komünist dostlarımıza ne oldu ve niye herkes "Dut yemiş bülbüle dönmüş" böyle» diye kara kara düşünmeye başladım.

Gerektiği zaman, hiç kuşkusuz yanımızda duracağını sandığımız "Adı var, kendi yok" bu insanlar nereye kaybolup, hangi cehennemde saklanıyorlar böyle ?

Yerli ya da yersiz, ama mutlaka ve her fırsatta, bir "Ermeni soykırımını lanetliyoruz", bir "Mazlum Ermeni halkının yanındayız", ara-sıra "Soykırımcı TC'den hesap soracağız" bazen de "Hepimiz Ermeniyiz !" vb. türünden sloganlar atıldığında rastlayıp-rastlamadıklarımız kesimlerden de nedense ÇIT çıkmıyor.

Vay böylesi "Ermeni dostları"na da bize de... vay ki ne vay !

“Böyle dostu olanın, düşmana ihtiyacı yoktur” sözü tam da şu an içerisinde bulunduğumuz durum için söylenmiş besbelli !

Çoğu Ermeni insanların düşüncesine göre, önümüzdeki 30 mart yerel seçimleri öncesi bazı politik partilerin listelerinde salt “Dostlar alışverişte görsün” hesabı yer aldıklarına inanılan Ermeni adayların temsil edildikleri politik partilerin yöneticilerinin seçim öncesine rastgelen bu “sessizliğine” şahit olmak dünyanın hiçbir ülkesinde ne görülmüş, ne de duyulmuş birşey olmamasının yanında, halkımızın “sonsuz dek yalnızlık” kaderi olsa gerek !

Tam da bu durumlarda, “Bizimle olduğunu” beyan eden o politik partilerin yönetici tabakasının gözlerinin içine bakıp “Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz !” demek ve “Neden susuyorsunuz peki ?” diye yüzlerine bas-bas bağırması geliyor insanın !

“Susmak, işlenen suça katılmak” demek olduğundan, böylelerinin susarak geçiştirmeyi yeğlediği bu kara günlerimizde, nasıl vicdan azabı çekmeden başlarını yastığa koyup uyduğunu merak ettiğim gibi, uyandıklarında aynaya bakıp karşılarında gördüklerinin nasıl bir İNSAN olduğu hakkında düşünüp-düşünmeyeceklerini de sorgulamak istiyorum.

Kesab ile ilgili kaygı dolu hislerimle, kuşkularım beni yanıtmıyorsa eğer, Ankara’daki iktidarın ciğeri beş para etmez üç-beş kuyruksuz yaratığının hükmüyle bize empoze edilen bu savaşta yenilen biz olacağız gibime geliyor benim...

Siz ne düşünüyorsunuz sahi, gerçekten de bunlara yenilecek miyiz?...

Yenileceğiz yani, öyle mi ?

Eğer hakikaten de öyleyse, peki İNSAN diye bellediğimiz, yani siz, dost bildiklerimizin, Ankara’daki ciğeri beş para etmez bu üç-beş kuyruksuza yenileceğine ne diyorsunuz, böyle bir yenilgi sizin için kabul ediliyor mu yani?

Bu satırları kaleme aldığım anlarda, zalimin zulmüne karşı “T.C.” zindanlarında insanlık onuru ve namusunu layıkıyla savunup, insanlığa olan inancını yükseklerde tutmuş Arap Alevisi TOPRAĞIM, çok sayıp sevdiğim değerli bir ağabeyimden edindiğim kısa iletide, haklı sorularıyla, isyanıma “içinden geldiğim Arab Aleviler hala olayın ciddiyetini anlamadılar, bunu biliyorum. Mevzu bahis ettiğin o “devrimci, demokrat, ilericilerin” çoğu da (Suriye’de) bizleri katleden El-Kaidacı katilleri alkışlıyor” yorumunu gönderdi.

O’na “dediğin doğruysa eğer (ki doğruluğundan kuşku duymuyorum), onları ayıplıyorum. Çok ayıp!” diye yazıp, masama yığılıp-kaldım...

Ben Ermeni halkının gerçek dostları olduklarına inandığımız kesimlerin bu ayıbı işlemesini istemiyorum ve tam da bu nedenle hangi halk ve inançtan olurlarsa olsunlar, bu yazının ulaştığı kendini İNSAN olarak adlandıran her ama herkese «2015’e 1 yıl kala: “KESAB” hepimizin vicdan aynasıdır !» diye haykırmak istiyorum.

Binyıllardır, kendi topraklarında karıncayı bile incitmeden, barış içerisinde, sadece alın teri ve insan emeğiyle yaşayan Ermenilere yapılan bu barbarca saldırıya karşı çılgık çılgılığa haykırmak yerine, hala susmayı sürdüren ne kadar insan müsveddesi varsa, hepsini kınıyorum !

Ve sadece kınamakla da kalmıyor, şimdi KESAB için susanlardan «onlarla Samandağ, İskenderun, Mersin, Adıyaman, Dersim, Hopa, Diyarbakır, İstanbul, Bakırköy, Şişli, Kurtuluş, Kadıköy veya Adalar’da yaşayan Ermeniler arasında ne fark var peki ?» soruma cevap vermelerini de bekliyorum.

Sarkis HATSPANIAN

Yerevan, 23 Mart 2014

DOĞU ERMENİSTAN

2015'E 1 YIL KALA: "KESAB" HEPİNİZİN AYNASIDIR !
BİNYILLARDIR KENDİ TOPRAKLARINDA SADECE ALIN TERİ VE İNSAN EMEĞİYLE
YAŞAYAN ERMENİLERE YAPILAN BARBARCA SALDIRIYA KARŞI HAYKIRMAK
YERİNE SUSMAYI SÜRDÜREN TÜM İNSAN MÜSVEDELERİNİ KINIYORUZ !

MUSA DAGH

KESAB İÇİN SUSANLARIN «SAMANDAĞ, İSKENDERUN, MERSİN, ADIYAMAN, DERSİM, HOPA, DİYARBAKIR, İSTANBUL, BAKIRKÖY, ŞİŞLİ, KURTULUŞ, KADIKÖY VEYA ADALAR'DA YAŞAYAN ERMENİLER ARASINDA NE FARK VAR ?» SORUMUZA DA CEVAP VERMELERİNİ BEKLİYORUZ !